

РЕШЕНИЕ

№ 372

гр. П., 09.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – П. в публично заседание на първи ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Венцислав Ст. Маратилев

Членове: Димитър П. Бозаджиев
Асен В. Велев

при участието на секретаря Петя Кр. Борисова
като разгледа докладваното от Димитър П. Бозаджиев Въззивно гражданско дело № 20235200500565 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл.258 от ГПК.

С Решение №877/27.07.2023г., постановено по гр.д.№1403/2022г. по описа на РС- П. е осъдено Застрахователно дружество „Б. И.“ АД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление гр. С. ****, район Л., бул. „Д. Б.“ №**, представлявано от С. С. П. и К. Д. К.- изпълнителни директори, да заплати на А. Н. А., с ЕГН *****, с адрес: гр.П., кв.З., ул.„З“ №*, действаща чрез процесуален представител- адвокат Д. С. Т. от САК, на основание чл.432, ал.1 КЗ сумата в размер на 10000лв., частичен иск от 55000лв., обезщетение за неимуществени вреди, изразяващи се във физически болки и страдания от ПТП, настъпило на 08.06.2019г. на кръстовище, образувано от път III- 8402 и главен път I- 8 в общ.С., обл.П., ведно със законната лихва, считано от 10.06.2020г. до окончателното изпълнение на задължението.

Осъдено е Застрахователно дружество „Б. И.“ АД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр.С. ****, район Л., бул.„Д. Б.“ №**, представлявано от С. С. П. и К. Д. К.- изпълнителни директори, да заплати на адвокат Д. С. Т. от САК, ЕГН *****, с адрес на кантората гр.С., район В., ул.„А. Р.“ №*, ет.*, на основание чл.78, ал.1 ГПК и чл.38, ал.2 вр. с чл.38,

ал.1, т.2 Закон за адвокатурата, сумата в размер на 1300лв., представляваща адвокатско възнаграждение за оказаната безплатна адвокатска помощ и съдействие на ищцата.

Осъдено е Застрахователно дружество „Б. И.“ АД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр.С. ****, район Л., бул.,Д. Б." №**, представлявано от С. С. П. и К. Д. К.- изпълнителни директори, да заплати на основание чл.78, ал.1 ГПК на А. Н. А., с ЕГН *****, с адрес гр. П., кв. 3., ул. „3" №* сумата в размер на 419,40лв. сторени съдебни разноски.

Осъдено е Застрахователно дружество „Б. И.“ АД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр.С. ****, район Л., бул.,Д. Б." №**, представлявано от С. С. П. и К. Д. К.- изпълнителни директори, да заплати по сметка на РС- П. сумата в размер на 934лв. разноски за производството, от които 400лв. за държавна такса и 534лв. за възнаграждения за вещи лица.

Против това решение е постъпила въззивна жалба от ЗД „Б. И.“ АД, представлявано от С. П. и К. К., чрез адв. Т. Н. Ш., преупълномощен от адв.М. И. Г., в частта, с която ЗД „Б. И.“ АД е осъден да заплати на ищцата А. А. обезщетение за претърпени неимуществени вреди в размер на 10000лв., като частичен иск от 55000лв., ведно със законната лихва, считано от 10.06.2020г. до окончателното изплащане и по- конкретно, в частта за горницата на сумата над 5000лв.

Твърди се, че постановеното съдебно решение е неправилно и незаконосъобразно поради нарушение на материалния и процесуалния закон и най- вече несправедливо.

Визира се, че съдът неправилно е приел, че не се оспорват фактите и обстоятелствата свързани с настъпване на процесното ПТП и е приел, че не се оспорват и травматичните увреждания, които ищцата е получила.

Приема се, че спорни са по делото видът, характерът и интензитетът на получените от А. А. травматични увреждания и търпените във връзка с тях болки и страдания. Въпреки липсата на категорични доказателства, съдът е приел, че процесното ПТП е настъпило по описания в исковата молба от ищцата механизъм.

Сочи се, че от представените медицински документи се удостоверява, че в голямата си част се отнасят за хронични заболявания на ищцата и от тях може да се направи извод, че от всичко описано в тях в резултат на ПТП

може да са получени единствен охлузвания на лявата ръка, палпаторна болка в лумбо- сакралната област, слаби болки в задната част на гръдния кош, кръста и дясната раменна става, както и с големи резерви- описаното в издаденото 4 месеца по- късно съдебно- медицинско удостоверение- кафеникави белези по корема и крака. Всичко друго описано са хронични заболявания.

Твърди се, че при образните изследвания по повод на ПТП не се описват нито в МБАЛ- П., нито в друго здравно заведение пресни травматични увреждания.

Приема се, че доколкото следва да се основава жалбоподателят на изготвената СМЕ по делото при обичаен ход на оздравителния процес, пълно възстановяване при по- млади хора е от порядъка на 10 дена, при по- възрастни се постига в рамките на 1 месец.

Визира се, че при личния преглед на пострадалата 3 години след инцидента на 11.11.2022г. експертът ясно е отговорил: „Не се установяват видими травматични увреждания по лицето, главата, шията, тялото корема и крайниците. Придвижва се сама и има запазени движения в ставите на крайниците.“.

Смята се, че с оглед по вид, степен, характер и продължителност на претърпените болки, справедливото обезщетение не трябва да надвишава сумата от 5000лв.

Искането е да се уважи предявената въззивна жалба и да се отмени решението на първоинстанционния съд, като неправилно и се постанови ново, с което се приеме, че присъденото обезщетение за сумата от над 5000лв. е в завишен размер.

Моли се за присъждане на разноски в настоящото производство, вкл. и адвокатско възнаграждение.

В срока по чл.263, ал.1 от ГПК е постъпил писмен отговор от А. Н. А., чрез пълномощника й адв.Т..

Твърди се в същия, че подадената въззивна жалба е неоснователна и необоснована. В тази насока се приема, че оплакванията на застрахователя относно високия размер на присъденото от съда обезщетение за претърпени неимуществени вреди са неоснователни. Необосновани са и изложените от въззивника аргументи, че решението е неаргументирано, постановено при

неправилно приложение на материалния закон и по-точно нормата на чл.52 от ЗЗД.

Счита се, че възприетите от първоинстанционният съд правни и фактически изводи в решението са обективни, същите се основават на съвкупен анализ на всички събрани по делото доказателства, на закона и в съответствие с утвърдената съдебна практика. В този смисъл се излагат подробни съображения, като те са свързани и с неоснователността на възраженията изложени във въззивната жалба.

Въз основа на същите се приема, че се установява безспорно, че вземайки предвид характера и интензитета на претърпените болки и страдания, продължителността на лечебния и възстановителен процес, липсата на съпричиняване на вредоносния резултат, съгласно чл.52 от ЗЗД, на ищцата следва да бъдат присъдени 20000лв., претендирани пред съда-10000лв., като частичен иск от 55000лв., представляващи парично обезщетение за претърпени неимуществени вреди, вследствие на процесното ПТП, ведно с дължимата лихва за забава върху присъденото парично обезщетение за претърпени неимуществени вреди, съобразено с диспозитивното начало, считано от 10.06.2020г. /посочен период в исковата молба/ до окончателното изплащане на дължимата сума.

Искането е да се остави без уважения подадената въззивна жалба, като изцяло недоказана и неоснователна.

Моли се за присъждане на разноски, като се прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение на въззивника.

В съдебно заседание, жалбоподателят Застрахователно дружество „Б. И.“ АД, представител не се явява. От процесуалния представител на последния- адв.М. Г. е постъпила молба, в която се прилага договор за правна помощ за процесуално представителство по посоченото дело. Със същата е направено искане за присъждане на направените съдебни разноски, включително и адвокатско възнаграждение. Прилагат се доказателства за регистрация по ДДС.

Постъпила е молба и от адв.Т. Ш., също процесуален представител на застрахователното дружество. С нея са представени писмени бележки в които са изложени съображения по съществуващото на спора. Искането в тях е да се отмени обжалваното решение, като неправилно и незаконосъобразно и се

постанови ново решение, с което да се присъди сума не по- висока от 5000лв. Претендират се разноски.

Ответникът А. А., редовно призована не се явява. За същата се явява процесуалния ѝ представител адв.Т.. От страна на последния се моли да се остави без уважение подадената въззивна жалба и се потвърди обжалваното решение, като правилно и законосъобразно. Претедира направените по делото разноски.

Съдът, като взе предвид събраните доказателства поотделно и в тяхната съвкупност и като взе предвид становищата и доводите на страните, намира за установено следното:

Производството пред РС- П. е образувано по искова молба от А. Н. А. срещу ЗД „Б. И.“ АД, представлявано от С. С. П. и К. Д. К.- изпълнителни директори. Искането обективизирано в нея е съдът да постанови решение, с което да осъди ответника да заплати на ищцата сумата от 10000лв., предявен като частичен иск от 55000лв.- обезщетение за неимуществени вреди, претърпени в резултат на ПТП, настъпило на 08.06.2019г. на кръстовището, образувано от път III-8402 и главен път I-8 в общ. С., обл.П., ведно със законната лихва считано от 10.06.2020г. /датата на изтичане на тримесечния срок от предявяване на претенцията пред застрахователя/ до окончателното изпълнение на задължението. Претендират се разноски.

Твърди се в същата, че на 08.06.2019г. около 13:55ч. на кръстовището, образувано от път III-8402 и главен път I-8 в общ.С., обл.П., е настъпило ПТП с участието на МПС марка „Ф.“, модел „Т. ***“, с рег.№*****, управлявано от Б. Н. И., с ЕГН *****, собственост на Н. З. И. и МПС марка „Ф.“, модел „П.“, с рег.№*****, управлявано от И. Л. К..

Сочи се, пътният инцидент е настъпил при отлична видимост, суха пътна настилка и през светлата част от денонощието. Вследствие на ПТП- то пострадала ищцата, която била пътничка в МПС марка „Ф.“ модел „П.“. За пътният инцидент бил съставен Констативен протокол с пострадали лица с рег.№340p-3568/08.06.2019г. по описа на РУ-С. към ОД на МВР гр.П., съгласно който виновен за настъпването на произшествието е водачът на МПС, марка „Ф.“, модел „Т. ***“ с рег.№*****, а именно Б. Н. И., който движейки се с несъобразена скорост, при неспазване на правилата за движение по пътищата и движейки се по път III-8402 от с. В. за гр. С., на

кръстовището с главен път I-8 и при наличието на пътен знак В2- стоп, отнема предимството, като не съобразява поведението си с пътния знак и удря странично в предната дясна част МПС, в което се е возила ищцата. На виновния водач бил съставен АУАН серия „АА“ с бл.№163739/08.06.2019г. на РУ- С., както и Наказателно постановление №19-0340-000773/18.06.2019г., което е връчено и е влязло в сила на 24.07.2019г.

Твърди се, че вследствие на ПТП-то е пострадала ищцата, която е постъпила по спешност в средно- тежко общо състояние и след изпадане в безсъзнание, последващо от шок и нервна криза в „МБАЛ- П.“ АД. Била е подложена на редица изследвания и рентгенографии, като е била изписана от болницата поради изрично нейно настояване. На ищцата били поставените следните окончателни диагнози- контузия на дясна ръка с охлузвания; контузия на лумбо- сакралната област; неурозис кр., нервна криза и др.

Твърди се, че ищцата е получила придружаващи заболявания, изразяващи се в силни болки в областта на прешлените, гръбначния стълб, главата /кръвонасядания и отоци/, в областта на задната част на гръдния кош, кръста и дясната раменна става. Оплаквала се от дезориентация, главоболие, световъртеж, виене на свят и гадене. В резултат на ПТП се сочи, че ищцата е получила множество мекотъкани хематоми в ляво и дясно, а контузните рани на крайниците, лицето и в областта на цялата глава са болезнени и загрозяващи.

Посочва се съдържанието и лекарските констатации, обективирани в амбулаторен лист за преглед на пациент № 012259/08.06.2019г., издаден от д-р А. Т..

Твърди се, че ищцата е била в условията на тежък стрес, уплашена, плачеща и в неадекватно състояние, заеквала и не можела да говори смислено. Тъй като болките в областта на лумбалните прешлени се засилвали, ищцата потърсила допълнителна медицинска помощ, вследствие на което били извършени редица изследвания, както и допълнително лечение. Посочват се резултати от проведените рентгенови изследвания на дати 18.06.2019г. и 02.07.2019г., както и лекарските заключения по тях.

Визира се, че поради болките в дясната тазобедрена става и предвид, че ищцата е била с ограничени движения, същата е постъпила за физикална терапия и рехабилитация за периода от 15.07.2019г. до 22.07.2019г. Съгласно

издадената епикриза на ищцата са дадени препоръки за хранително-двигателен режим; избягване на рискови фактори; наблюдение от ОПЛ и специалист; необходимост от последваща рехабилитация в болнични условия за едногодишен период. Поставена е окончателна диагноза- „Лечение, включващо рехабилитационни процедури“. Изписани били контролни прегледи и строг постелен режим.

Сочи се, че за периода от 11.09.2019г. до 18.09.2019г., ищцата отново постъпила за физикална терапия и рехабилитация при болести на периферната нервна система. При изписването били дадени следните препоръки: хранително-двигателен режим, избягване на рискови фактори; наблюдение от ОПЛ и специалист; необходимост от последваща рехабилитация в болнични условия за едногодишен период. Поставена е окончателна диагноза- „Увреждания на лумбо-сакралните коренчета“, „Физикална терапия и рехабилитация при болести на периферната нервна система“, „Фрактура на прешлени“.

Твърди се, че тъй като болките в гръбначния стълб не отшумявали, а и здравословното и емоционално състояние на ищцата се влошавало, ищцата била хоспитализирана по спешност в увредено общо състояние в УМБАЛ „П.“- клон МС „Здраве“ за периода от 25.10.2019г. до 29.10.2019г. Посочва се съдържанието, лекарските констатации и дадените предписанията по епикризата, издадена във връзка с болничния престой.

Визират се и обективизираните в съдебномедицинско удостоверение №330/01.11.2019г., изд. от д-р Б. Х. П.- съдебен лекар и началник на ОКПСМ при МБАЛ „П.“ АД телесни увреждания на ищцата, а именно: контузия на дясната ръка с охлузвания на дясна ръка; контузия на лявото коляно с белег от разкъсно - контузна рана по предната повърхност на лявото коляно с размери 1 x 1 см; контузия на корема с масивен белег от колан по долната срединна част на корема с размери 10 x 8 см; главоболие, световъртеж, болки в шийна област, болки в долните крайници, като по време на прегледа ищцата била в нервна криза.

Твърди се, че ищцата е с болно сърце, страда от „есенциална хипертония“, както и от спондилоза с радикулопатия, остеопороза постменопауза с патологична фрактура, поради което процесният инцидент е рефлектирал изключително тежко върху цялостното ѝ общо здравословно

състояние.

Посочва се, че болките на ищцата в областта на ставите продължавали и здравословното ѝ състояние, вследствие на ПТП, наложило ищцата да бъде хоспитализирана още няколко пъти в следните периоди: от 23.12.2019г. до 27.12.2019г.; от 29.05.2020г. до 02.06.2020г.; от 29.09.2020г. до 02.10.2020г.; от 08.02.2021г. до 11.02.2021г. и от 23.04.2021г. до 26.04.2021г. Посочва се съдържанието, лекарските констатации и дадените предписания по епикризите, издадени във връзка с болничния престой през посочените периоди.

Твърди се в обобщение, че ищцата в резултат на процесното ПТП е получила следните травматични увреждания: контузия на лумбо- сакралната област- деформираща лумбална спондилоартроза; счупвания на прешлените; лявоконвексна сколиоза; вентролистеза на L4 и L5, стеснено дискално пространство на ниво L5-S1, умерена остеопороза на костите на сакро-илиачните стави; ентезопатия на гръбначния стълб, множествена локализация и увредено общо състояние; разкъсно- контузна рана по предната повърхност на лявото коляно; контузия на лявото коляно с белег от разкъсно- контузна рана по предната повърхност на лявото коляно с размери 1x1 см; контузия на корема с масивен белег от колан по долната срединна част на корема с размери 10 x 8 см; контузия с охлузвания на дясна ръка; контузия на гръдния кош; неурозис кр. и нервна криза, придружена с постоянни сюисидни мисли; депресивно разстройство; трайно нарушен говор, заекване, главоболие, световъртеж, болки в шийна област, болки в долните крайници; болка, скованост и ограничени движения, ангажиращи тораколумбалния гръбнак, кръстеца и двете тазобедрени стави, затруднено придвижване; лекостепенна лявоконвексна сколиоза, изразена остеопороза на прешлените с умерено изразена остеофиза; биполарно разстройство на личността, невроза, положителен синдром на Манел; емоционално е дистимна, с лабилен ефект, плачлива, хипобулия, хипопросексия, памет и интелект- болестно ангажирания; видими белези.

Сочи, че след поредното изписване от болничното заведение след инцидента ищцата продължава лечението си в домашни условия, като в резултат на причинените ѝ травми изпитвала множество болки в областта на гръдния кош, корема, дясната и лявата ръка, левия крак и главата. Това

наложило ищцата да потърси допълнителна медицинска помощ и да посещава периодични контролни прегледи като медикаментозното лечение продължава и към момента на депозиране на исковата молба, като ищцата била подложена и на наблюдение с рехабилитационни процедури. Поради усложнената епидемиологична обстановка се е налагало многократното ѝ изписване за домашно лечение и спазване на строг постелен режим, постоянно наблюдение и последващо хоспитализиране.

Твърди се, че в резултат на ПТП цялостното общо състояние на ищцата е силно влошено. Вследствие на получените травматични увреждания ищцата изпитва болки и страдания, препоръчано ѝ е да извършва минимални движения, да не се натоварва. Сочи се, че лечебният и възстановителен период на ищцата продължава, като възстановяването на психичното ѝ здраве е невъзможно.

Заявява се, че получените травми са се отразили изключително зле на психическото здраве на ищцата като след инцидента е станала силно тревожна, психически нестабилна, плачлива, потисната, лесно раздразнителна и нервна. Споменът на инцидента ежедневно преследвал ищцата, което я довело до състояние на постоянен стрес и нервна криза и ищцата била хоспитализирана в Държавна психиатрична болница гр.П., като ѝ била поставена диагноза „Биполарно афективно разстройство- тежка депресия без психотични симптоми“. Сочи, че от хоспитализирането ищцата е на психотерапия и е подложена на психологични изследвания.

Твърди се, че ищцата страда от понижено настроение, тревожност, нарушения в паметта и вниманието, изпитва панически страх, че случилото може да се повтори, неспокойна е и притеснена, което потиска нормалния ѝ начин на живот. Ищцата не можела сама да обслужва санитарно - битовите си нужди, което налага до нея постоянно да има човек, който да се грижи за нея.

Твърди се, че към момента на ПТП-то управляваният от Б. Н. И. лек автомобил марка „Ф.“ модел „Т. ***“ с рег. №***** имал валидно сключена задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ при ответното дружество- застрахователна полица №BG/02/118003251285, валидна до 14.11.2019г. Поради тази причина се сочи, че ищцата е сезирала ответното дружество с молба, изпратена по пощата с обратна разписка с № ИД PS 1680 00SDT 7, получена от ЗД „Б. И.“ АД на 09.03.2020г. В тази връзка при

ответното дружество била заведена щета за претърпени неимуществени вреди №2010007215, но и към момента на депозиране на исковата молба липсвало произнасяне за определяне размер на обезщетение по заведената претенция.

Постъпила е молба от адв. Д. Т., с която моли съда да уважи исковата претенция. Претендират се разноси.

В срока за писмен отговор на исковата молба по чл.131 от ГПК е депозиран писмен отговор от страна на ответника Застрахователно дружество „Б. И.“ АД чрез пълномощника му адв.М. И. Г.. В него е изразено становище в насока на неоснователност на исковата претенция. В тази насока не се оспорва наличието на валиден застрахователен договор за лек автомобил марка „Ф.“ модел „Т. ***“ с рег.№*****. Оспорва се обаче изложените от ищцата твърдения относно механизма на настъпване на ПТП. Също така се оспорва и наличието на осъществен деликтен фактически състав по отношение на всеки от неговите елементи. Приема се, че предявения иск е завишен по размер.

Посочва се, че от доказателствата е видно, че ищцата е получила само леки травми, от които се е възстановила напълно. В протоколът за ПТП било отбелязано, че пострадалата е леко ранена. Представените медицински документи в голямата си част се отнасят за хронични заболявания на ищцата, като от тях може да се направи извод, че в резултат на ПТП ищцата е получила единствено леки охлузвания на дясната ръка, палпаторна болка в лумбо- сакралната област /кръста/, слаби болки в задната част на гръдния кош, кръста и дясната раменна става, както и с резерви описаните в издаденото четири месеца по- късно съдебномедицинско удостоверение-кафеникави белези по корема и крака. По отношение на останалите възпалителни промени и заболявания, които са описани в медицинските документи се приема, че те касаят хронични заболявания и не са в причинно-следствена връзка с процесното ПТП. Според застрахователят, справедливият размер на обезщетението за причинените болки и страдания в резултат на процесното ПТП е в размер на 1500лв.

Претендират се разноси.

Моли се исковата претенция да бъде отхвърлена като неоснователна.

Пазарджишкият окръжен съд от фактическа страна прие за установено следното:

Няма спор между страните по делото, като в този смисъл са и данните от представения по делото констативен протокол с пострадали лица с рег. №340p-9568/08.06.2019г., че към датата на настъпване на процесното ПТП-08.06.2019г. е налице валиден договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ за лек автомобил марка „Ф.“, модел „Т. ***“ с рег. № ***** с ответното дружество, обективиран в застрахователна полица №BG/02/118003251285 със срок на действие на договора до 14.11.2019г. От същият този протокол с пострадали лица се установява, че на 08.06.2019г. около 13:55 часа Б. Н. И. управлявал лек автомобил марка „Ф.“ модел „Т. ***“, с рег.№*****, като се движел по път III-8402 от с.В. за гр.С., като на кръстовище с главен път I-8 и при наличие на пътен знак „Б2-Стоп!“, водачът не съобразява поведението си с пътния знак, като удря странично в предна дясна част движещото се по пътя с предимство МПС „Ф.“ модел „П.“, с рег. №*****, управляван от И. Л. К.. Вследствие на произшествието е пострадала ищцата А. А., а относно щетите по двете МПС длъжностното лице е отразило, че по МПС №1- автомобил марка „Ф.“, модел „Т. ***“, с рег. №***** са видими щети в предната част на автомобила, а по МПС №2-автомобил марка „Ф.“, модел „П.“, с рег.№***** са видими щети в предната дясна част на автомобила.

От ОД на МВР на П. РУ- С. е изискана административна преписка във връзка с описаното по- горе ПТП. Констатира се, че на водачът Б. Н. И. е съставен АУАН серия „АА“ №163739 за това, че на 08.06.2019г. около 13:55 часа на път III-8402, на отсечката от с.В. за гр.С. управлява лек автомобил марка „Ф.“ модел „Т. ***“, с рег.№*****, като на кръстовището с главен път I-8 и при наличието на пътен знак „Б2-Стоп!“, водачът не се съобразява с пътния знак, като не пропуска движещия се по пътя с предимство лек автомобил „Ф.“, модел „П.“, с рег.№***** и го удря странично в предна дясна част, вследствие на което настъпва ПТП с материални щети и пострадали лица. Въз основа на така възприетата фактическа обстановка е издадено и наказателно постановление №19-0340-000773 на ОД на МВР П., с което на Б. Н. И. като водач е наложена глоба за нарушение на чл.50, ал.1 от ЗДвП, а именно: на отсечката от с.В. за гр.С. управлява лек автомобил марка „Ф.“ модел „Т. ***“, с рег.№*****, като на кръстовище с главен път I-8 и при наличието на пътен знак „Б2-Спри! Пропусни движещите се по пътя с предимство.“, водачът не съобразява поведението си с пътния знак, като удря

странично движещото се по пътя с предимство МПС „Ф.“, модел „П.“, с рег. №*****, управлявано от И. Л. К., с което си поведение е причинен вредоносен резултат за ищцата, вследствие настъпилото ПТП. Наказателното постановление е връчено на Б. Н. И. на 16.07.2019г., като съобразно направеното отбелязване е влязло в сила на 24.07.2019г. Липсват данни същото да е обжалвано.

Не е спорно, че ищцата е отправила писмена застрахователна претенция, на основание чл.380 от КЗ до ответното дружество с приложени заверени копия от документи, като същата била получена от ЗД „Б. И.“ АД на 09.03.2020г., видно от обратна разписка с №ИД PS 1680 00SDT 7. Претенцията била приета от застрахователя- ответник, като била образуваната щета №2010007215.

Видно от Писмо с изх.№НЩ-1775/23.03.2020г., ответното дружество във връзка с образуваната преписка по молбата на ищцата за изплащане на обезщетение за неимуществени вреди е изисквала от същата представяне на допълнителни документи. В отговор на отправеното от ответното дружество искане за съдействие, ищцата с писма, получени от ответника на 07.04.2020г. и 30.03.2020г., видно от обратна разписка с № ИД PS 4400016Q05R и с № ИД PS 1700007WKKW е предоставила изискваните документи на ответното дружество.

Не се твърди и не се установяват данни в предвидения в закона тримесечен срок да е извършено плащане от ответното дружество за репарирание на претенидираните от ищцата неимуществени вреди.

В показанията си св.Х. Г. С.- служител в РУ- С. към ОД на МВР- П. се визират данни, че същия е посетил процесното ПТП, с което се потвърждават констатациите в изготвения протокол за ПТП.

В показанията си св.Б. И. сочи, че няма спомен за инцидента, но заявява, че е платил глобата си и съжалява, с което на практика изразява съгласие с констатациите, направени в констативния протокол, АУАН и НП.

Св.К. И. Ц. в показанията си твърди, че в деня на инцидента ищцата е изпитвала болки, които са се усилили на следващия ден- започнала да изпитва болки в кръста, ръцете, коленете. Почти месец, последната била на легло и била зависима от грижите на свидетелката. Наложило се многократно да посещава лекари, вкл. психолог, както и да бъде хоспитализирана.

Впоследствие след приема на медикаменти, ищцата започнала да се раздвижва и болките ѝ намалели. Посочва се от свидетелката, че инцидентът е оказал силно влияние на психическото и физическото състояние на ищцата. След инцидента, последната изпитвала страх да се качва на кола. Преди инцидента същата била много по-жизнена, а след него стресирана.

Видно от заключението на съдебно-медицинска експертиза се установява, че в резултат на процесното ПТП от 08.06.2019г. ищцата е получила травма - контузия на гръдния кош с болки в задната част на гръдния кош, кръста, дясната рамена става, корема и лявото коляно. В областта на корема, в долната половина срединно е получила кръвонасядане-белег от поставения предпазен колан, а в областта на лявото коляно е получила разкъсно-контузна рана-белег. При приемането ѝ в Спешно отделение при МБАЛ „П.“ АД не са констатирани травматични увреждания на лумбалните /поясните/ прешлени на дясната ТБС /тазобедрена става/ и дясното рамо. Посочено е от страна на вещото лице, че изброените травматични увреждания са получени в резултат на действието на твърд, тъп предмет, чрез удар с или върху такъв, като най-общ механизъм и добре отговарят да са получени при ПТП-пострадал пасажер на предна дясна седалка в лек автомобил при блъскане от дясно от бус към дата 08.06.2019г. Всичките травматични увреждания са причинили в съвкупност на ищцата разстройство на здравето, извън случаите на чл. 128 и чл. 129, по смисъла на чл. 130, ал. 1 и ал. 2 от НК.

По отношение на въпроса дали има влошаване на съществуващите от преди ПТП-то заболявания на ищцата, като пряк резултат от него, вещото лице е посочило от какви заболявания ищцата е страдала /деформираща лумбална спондилоартроза; двустранна коксаратроза на дясната тазобедрена става III степен по скалата на Kellgren - Lawrens; двустранна гонартроза /изшипяване на коленните стави/; ентезопатия /възпалително заболяване/ на гръбначния стълб с множествена локализация; вентролистеза /приплъзване на прешлените един спрямо друг/ на L4 и L5; леко степенна лявоконвексна сколиоза; остеопороза след менопауза; есенциална хипертония; хронична сърдечна болест III степен; стенокардия II ФК /функционален клас/; левокамерна сърдечна недостатъчност; МСБ /мозъчно-съдова болест/; хроничен тубулоинтерстициален нефрит/, както и че при възникналото ПТП на 08.06.2019г. като пряк резултат от него посочените хронични заболявания на ищцата, съществували от преди това, са се влошили и оплакванията ѝ са се

засилили. Към и след момента на възникналото ПТП ищцата е претърпяла болки и страдания в областта на гръдния кош, в задната му част, в областта на кръста, в областта на дясната рамена става, корема и лявото коляно, като най-силни болки ищцата е търпяла непосредствено след нанасянето на травмата по гореописаните области. Болката и страданието са намалели по сила и интензитет след около десетина дни от датата на понесената травма. След намаляването на болките и страданията от понесената травма на процесната дата, същите макар и с по-малък интензитет и сила са продължили и в по-късен период от време, а поради съществуващите отпреди хронични болести и увреждания на ставния апарат на ищцата ще продължат и за напред.

В съдебно заседание от страна на вещото лице се поддържа заключението като разяснява, че след настъпването на инцидента е имало изостряне на заболяванията на ищцата отпреди инцидента, като е получила нови болки, които са усложнили състоянието, в което е била. В началото те са били силни, интензивни, а след покой, който тя е спазвала са намалели, но не са напълно отшумели, защото самите страдания от болестите, от които е боледувала преди това са продължили. При по - млади хора отшумяването на такъв тип травми продължава около 10 дни, но при възрастни хора възстановителният период трае около месец и повече. Вещото лице разяснява, че при образните изследвания по повод процесното ПТП не се описват пресни травматични увреждания след произшествието.

Видно от заключението на съдебно- психиатрична експертиза се установява, че вследствие на процесното ПТП ищцата е получила две психическите увреждания- първото е първоначално остра стресова реакция, преминала в посттравматично стресово разстройство, а второто е влошаване на подлежащото биполарно разстройство с нов тежък депресивен епизод. Посочено е, че ищцата е с пожизнено намалена работоспособност поради подлежащото психично заболяване, като нововъзникналото посттравматично стресово разстройство е с умерена тежест и би пречило на ищцата при адаптацията към работни условия. Вследствие на получените от процесното ПТП увреждания по отношение здравословното състояние на ищцата са настъпили следните психични последици- посттравматично стресово разстройство, което продължава и и към момента на изготвяне на експертизата и нов депресивен епизод през 2019г. и влошаване на болковия синдром. Относно възможността за пълно психическо възстановяване на

ищцата се констатира, че биполярното разстройство на ищцата е пожизнено, а посттравматичното стресово разстройство е възможно да влезе в ремисия, но предвид напредналата възраст, подлежащото биполярно разстройство, тежкото заболяване на сина на ищцата и предвид факта, че все още не е в ремисия, може да се прогнозира дългогодишен ход с периоди на редуциране и влошаване на симптоматиката. Посочените психически разстройства намаляват качеството на живот на ищцата и адаптация ѝ в много сфери. Трайните негативни психиатрични последици за здравословното състояние на ищцата вследствие на процесното ПТП са посттравматично стресово разстройство, по-непълно възстановяване след пореден епизод на БАР, лечение с по-силни медикаменти и утежняване на болковия синдром. В съдебно заседание вещото лице поддържа заключението си.

От заключението на съдебно-автотехническата експертиза се установява механизма на процесното ПТП-лек автомобил „Ф. П.“, с рег. №***** с водач И. Л. К., който се е движил по пътя I-8 - път с предимство от гр.Б. за гр.П., като е наближавал процесното кръстовище, образувано от главен път I-8 /отсечката П.-С./ и път III-8402 /с.В.-С./. В автомобилът, управляван от К. пътувала и ищцата. По същото време от дясно по третокласния път III-8402 приближавал към кръстовището и автомобилът „Ф. Т. Т“, с рег. №*****, с водач Б. Н. И., движейки се от посока с.В. за гр.С.. Кръстовището било регулирано с пътни знаци, като към момента на произшествието за движещите се по пътя без предимство III-8402 в посока от с.В. имало наличен и дублиран знак Б2 „Спри! Пропусни движещите се по пътя с предимство“. Водачът на автомобила „Ф. Т. Т“, с рег.№*****- Б. Н. И., наближавайки кръстовището, на скорост навлязъл в него, в момент и на място, където в този момент от ляво на него се движил л.а., „Ф. П.“, с рег. №*****, с водач Иванка К. по пътя с предимство. Произшествието възникнало през времето за реакция на двамата водачи и било неизбежно. Автомобилът „Ф. Т. Т“ с предната си челна част нанесъл удар в предната дясна и странична част л.а., „Ф. П.“. За удрящият л.а. „Ф. Т. Т“ ударът бил челен, а за ударения л.а. „Ф. П.“ страничен от дясно. Вещото лице посочва, че възпиращо въздействие на правилно поставен предпазен колан в разглежданата ситуация на страничен удар няма. От техническа гледна точка за причината, довела до настъпването на процесното ПТП е поведението на водача Б. Н. И., който не съобразява наличието на пътния знак Б2 и не спира,

а навлиза на скорост в кръстовището и удря странично движещото се по път с предимство превозно средство л.а. „Ф. П.“ с рег.№ *****.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е редовна и допустима- отговаря на изискванията на чл.260 и чл.261 от ГПК, подадена е в срок, от процесуално легитимиран субект, срещу подлежащ на обжалване акт. По съществото си, същата е неоснователна.

При извършване на въззивен контрол за законосъобразност и правилност на първоинстанционното съдебно решение, в рамките поставени от въззивната жалба, съдът след преценка на събраните от първата инстанция доказателства намира, че обжалваното решение е правилно и законосъобразно. В този аспект следва да се посочи, че се обжалва решението, като неправилно и незаконосъобразно, но се конкретизира, че се изразява несъгласие в частта относно уважения иск над размера от 5000лв. Съответно обаче се изразява несъгласие с постановения съдебен акт касаещ приложението на материалния закон, респективно фактите и обстоятелствата, свързани с настъпването на процесното ПТП и с това на практика се изразява несъгласие с описания в исковата молба механизъм на това ПТП. Ето защо с оглед тези уточнения приема, че решението се обжалва в цялост.

В настоящият казус, районният съд за да уважи предявения иск е изложил подробни съображения в насока, които настоящата инстанция приема, че следва да сподели изцяло без да се налага същите да се преповтарят.

При преценка на обсъдения доказателствен материал по делото настоящият съдебен състав намира, че са установени всички релевантни обстоятелства относно пораждащия съдебно предявеното вземане фактически състав.

В конкретният казус са предявени обективно съединени искове с правно основание чл.432 от КЗ- преки искове на увредения срещу застраховател по застраховка „Гражданска отговорност“. Съгласно тази разпоредба, увреденото лице, спрямо което застрахованият е отговорен, има право да иска обезщетението пряко от застрахователя по застраховка „Гражданска отговорност“ при спазване на изискванията на чл.380 от КЗ.

Исковете са допустими. Ответникът не се е произнесъл по предявената пред него претенция за застрахователно обезщетение.

В случая съществуването на застрахователно правоотношение между деликвента и застрахователя е безспорно, както и осъществяването на ПТП с участието на застрахования автомобил и ищеца. Спорен се явява, с оглед на наведеното възражение във въззивната жалба, че не е установен механизма на настъпване на процесното ПТП. Същото не може да се приеме за основателно, още повече то е направено бланкетно без да се визира конкретика за това.

Категорично е заключението на съдебно-автотехническата експертиза относно механизма на реализиране на конкретното ПТП. Същото не е оспорено от страните по делото и то е в относимост на събраните по делото писмени доказателства- съставени Акт за установяване на административно нарушение №773/08.06.2019, Наказателно постановление №19-0340-000773/18.06.2019г., Констативен протокол от датата на въпросния инцидент- 18.06.2019г. под №340р-9568 и разпитани свидетели- полицейския служител отишъл на него- св.С.. Съответно водачът на автомобила „Ф. Т. Т“, с рег. №*****- св.Б. Н.. Доказателства, в насока на противното на твърдяното от тези свидетели, респективно установено от писмените доказателства по делото не са налице.

Анализът на експертното заключение сочи, че причина за настъпване на ПТП е именно противоправното поведение на водача на „Ф. Т. Т“, с рег. №*****- св.Б. Н., който не е спрял на пътен знак Б2 - „Стоп“ и е навлязъл в кръстовището, отнемайки предимството на движещия се по пътя с предимство лек автомобил „Ф. П.“, в който се е намирала пострадалата А..

Разпоредбата на чл.5, ал.1, т.1 от Закона за движение по пътищата установява обща забрана за всички участници в движението с поведението си да създават опасност или пречки за движението по пътищата, да поставят в опасност живота и здравето на хората, както и да причиняват имуществени вреди. В закона са разписани и множество конкретни предписания за водачите на превозни средства, които същите са длъжни да спазват с оглед осигуряване безопасност на движението. Установеното в случая поведение на водача Палазов се явява в нарушение на вмененото на водачите задължение съгласно чл.50, ал.1 ЗДвП- на кръстовище, на което единият от пътищата е

сигнализиран като път с предимство водачите на пътни превозни средства от другите пътища са длъжни да пропуснат пътните превозни средства, които се движат по пътя с предимство.

Реално при доказателствена тежест за ответника следва да се посочи, че същият не е ангажирал доказателства за оборване на установената в чл.45, ал.2 от ЗЗД презумпция чрез установяване на някое от изключващите вината обстоятелства.

Възражения в подадената въззивна жалба се навеждат и в насока конкретно претърпените неимуществени вреди от страна на ищцата. Настоящата инстанция въз основа на събрания по делото доказателствен материал не може да ги сподели. Основанието за този си извод съдът мотивира от заключенията на вещите лица по съдебно- медицинската и съдебно-психиатричната експертизи, както и от неоспорените гласни доказателства- показания на св.К. Ц..

Съдът счита, че показанията на последната свидетелка, която живее на семейни начала с сина на пострадалата относно наличието на телесни болки и стрес следва да се кредитират, съобразно критериите за преценка на гласните доказателства по чл.172 от ГПК, тъй като са в съответствие с всички обстоятелства по делото. Заинтересоваността на свидетел сама по себе си не е пречка за кредитиране на показанията му, доколкото не противоречат на останалите доказателства по делото. Тази свидетелка е категорична в излаганите от нея данни за конкретното ѝ здравословно състояние след претърпяната от пострадалата катастрофа. Неопровергани са твърденията на свидетелката, че след като са докарали А. в къщи всичко я е боляло. Болките са се усилили и на другия ден. Съответно в кръста, ръцете, колената и е „започнало ходене по мъките“. Постоянно е била на легло, като се е наложило свидетелката да я гледа. Започнало е ходене по доктори, лекарства, и в болница. Тази свидетелка коментира, че пострадалата е била водена на психолог, като всичко което ѝ се случило се е отразило, както психически,у така и физически. Неопровергани са твърденията ѝ, че на легло е била повече от три седмици, като се е налагало да бъде обслужвана. Първоначално е била А. и на памперси, тъй като не е можела да става, защото я е болял кръста. Приема, че за пострадалата има промяна след травмата, като е била по-жизнена, а сега е стресирана.

Тези показания няма основание да не бъдат възприети за достоверни, тъй като както бе посочено по-горе те не са опровергвани от останалия събран доказателствен материал. Нещо повече, те кореспондират, както с писмените доказателства относно здравословното състояние на ищцата след ПТП, така и със заключенията на съдебно-медицинската и съдебно-психиатрична експертизи. Последните две експертизи не са оспорени по делото и дават категорични данни относно здравословното и психично състояние на А. след претърпяното от нея ПТП.

Относно съдебно-медицинската експертиза в нея са обективно отразени конкретните увреждания на ищцата по делото, като са взети предвид и всички приложени по делото медицински документи. Действително според вещото лице в даденото от него заключение се коментира, че обичайния оздравителен период – около няколко месеца, като за охлузванията и кръвонасяданията възстановителния период е по-кратък, но няма как се игнорират установеното от него, че макар и с по-малък интензитет и сила, болките и страданията са продължили и в по-късен период от време. Няма как да се пренебрегнат и хроничните заболявания на ищцата. Те действително са преди ПТП, но няма основание да се игнорира твърдението на вещото лице, че болките и страданията ще продължат и занапред, като вследствие на същото, те са се обострили.

Не се оборени констатациите на вещото лице от съдебно-психиатричната експертиза, че психическите увреждания на ищцата са две: Първото е, че първоначално стресова реакция е преминала в Постравматично разстройство и второто е влошаване на подлежащото Биполарно разстройство – нов тежък депресивен епизод. Нововъзникналото Постравматично стресово разстройство е с умерена тежест и би пречило на А. при адаптация към работни условия. Не е опровергано и твърдението му, че констатираните разстройства намаляват качеството ѝ на живот и адаптация в много сфери.

Що се отнася до размера на обезщетението, дължимо от ответника за неимуществените вреди, следва да се вземат предвид критериите, приети в задължителната за съдилищата съдебна практика. Съгласно ППВС №4/1968г. и приемащите го за актуално, постановени по реда на чл. 290 от ГПК, решения на ВКС- Решение №16 от 06.03.2012г. по т.д. №461/2011г., II т.о.,

справедливостта като критерий за определяне на размера на обезщетението при деликт съгласно чл. 52 от ЗЗД не е абстрактно понятие, а предполага винаги преценка на обективно съществуващи конкретни обстоятелства-обема, характера и тежестта на уврежданията, интензитета и продължителността на търпимите болки и страдания, физическите и психологически последици за увредения, преценени в тяхната съвкупност, на приноса им спрямо увреждането. В Решение №177 от 27.10.2009г. по т.д. №14/2009г., II т. о. на ВКС е прието, че обезщетението е онзи точен паричен еквивалент не само на болките и страданията, понесени от конкретното увредено лице, но и на всички онези неудобствата, емоционални, физически и психически сътресения, които съпътстват същите.

Според ВКС понятието „неимуществени вреди“ обхваща всички онези телесни и психически увреждания на пострадалия и претърпените от тях болки и страдания, формиращи в своята цялост негативни емоционални изживявания на лицето, ноторно намиращи не само отражение върху психиката, но и създаващи социален дискомфорт за определен период от време. Критерият за справедливост е всякога детерминиран от съществуващата в страната икономическа конюнктура /индиция за които са лимитите на застрахователно покритие, установени с § 27 ПЗР на КЗ отм./ и от общественото му възприемане на даден етап от развитие на самото общество в конкретната държава.

В конкретния случай ищцата е претърпяла телесни увреждания и стресово разстройство на психиката. Претърпял е неудобства и страдания във връзка с това: контузни рани и охлузвания в различни части от тялото, болки вследствие на тях, постъпване в болница, рехабилитационни услуги. Периодите относно физическите увреждания са по-кратки и те са установени по делото. Няма основание да се игнорират психичните травми, които продължават и към настоящия момент. В този аспект са обсъдените по същество данни изведени, както от свидетелските показания на разпитаната по делото свидетелка Ц., така и заключения на съдебно-медицинска и съдебно-психиатрична експертизи.

Изхождайки от тези конкретни обстоятелства съдът счита, че интензитетът на болките и страданията не е малък и размерът на обезщетението, който е определен като частичен от страна на районния съд

няма основание да не бъде споделен като правилен. Настоящата инстанция не намира, че следва да извежда изводи в насока на пълното уважаване на иска, тъй като предмет на проверка е единствено уважения частичен иск.

Следва да се посочи, че по делото не се установяват доказателства от които да се установи, че ищцата е допринесла за увреждането си, за да се коментира евентуално съпричиняване на вредите и евентуално намаляване на обезщетението на това основание.

Тъй като правните изводи на въззивния съд съвпадат с правните доводи на първоинстанционния съд, то решението следва да бъде потвърдено, като правилно и законосъобразно, а подадената въззивна жалба като неоснователна се остави без уважение.

С оглед изхода на делото, в тежест на въззивника следва да се присъдят направените от страна на въззиваемата страна разноски. В случая от страна на последната се претендират суми дадени за изготвянето на съдебно-психиатричната експертиза, съответно в размер на 300лв. и на 119,40лв. Съответно се претендира и присъждане на минимално адвокатско възнаграждение за процесуално представителство на ищцата, съгласно приложения по делото Договор за доставяне на безплатни правни услуги. Относно първите две претенции за възстановяване на съдебно-деловодни разноски в общ размер на 419,40лв., следва да се посочи, че същите не могат да се приемат за основателни, тъй като с решението на първата инстанция те правилно са присъдени в полза на ищцата и в настоящото производство няма законово основание за повторно присъждане.

Досежно претенцията на определяне на минимално адвокатско възнаграждение за настоящата инстанция, то последната намира, че тя е основателна и като такава следва да се уважи в размер на 1300лв., съгласно разпоредбата на чл.38 от Закона за адвокатурата, във връзка с чл.7, ал.2, т.3 от Наредба №1 от 9 юли 2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения. В тази насока, въззивникът следва да бъде осъден да заплати на адв.Д. Т. посочената по-горе сума.

Поради изложеното и на основание чл.271 от ГПК, Пазарджишкия окръжен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Решение №877/27.07.2023г., постановено по гр.д. №11403/2022г. по описа на РС- П..

ОСЪЖДА ЗАД Застрахователно дружество „Б. И.“ АД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр.С. ****, район Л., бул.,„Д. Б.“ №**, представлявано от С. С. П. и К. Д. К.- изпълнителни директори, да **ЗАПЛАТИ** на адвокат Д. С. Т. от САК, ЕГН *****, с адрес на кантората гр.С., район В., ул.,„А. Р.“ №*, ет.*, на основание чл.78, ал.1 от ГПК и чл.38, ал.2 вр. с чл.38, ал.1, т.2 от Закон за адвокатурата, сумата в размер на 1300лв., представляваща адвокатско възнаграждение за оказаната безплатна адвокатска помощ и съдействие на ищцата, разноски пред настоящата въззивна инстанция.

Решението, подлежи на касационно обжалване пред ВКС на РБ- в едномесечен срок от съобщението до страните по делото.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____